

[Krogh.]

undervisningsministers domæne — danner den yderste grænse for statsmagtens indsats. Limfjorden synes på det område, vi behandler i dag, at danne en lignende grænse, der ikke kan overskrides af statsgymnasier. Statsgymnasier stopper op i Aalborg, Viborg og Struer. Om man ude i det yderste Thule langt oppe mod nord vil forsøge at vinde med, er småbyerne deroppe henvist til at oprette kommunale gymnasier og påtage sig de dermed forbundne tyngende ofre, og det har man da også gjort både i Hjørring, Frederikshavn, Thisted og Nykøbing.

Om der nu kun kan blive et statsgymnasium til Jylland i denne omgang, så er problemet, om det på forhånd skal betragtes som fastlagt, at stedet for dette skal være Aalborg, der i forvejen har en statsskole, eller om den højtærede undervisningsminister ikke lig en anden Cæsar — fornævnet udelader jeg — eller Christian den Fjerde skulle tage mod til sig og overskride Rubicon, med andre ord, om det ikke eventuelt ville være muligt og også rigtigere og rimeligere at bygge dette gymnasium et andet sted i Nordjylland. Meningerne om dette er delt i mit parti, idet vi er en hel del, der finder, at det ville give en rimeligere og retfærdigere byrdefordeling, hvis der blev placeret et statsgymnasium i de helt fjerne nordlige amter, hvor der i forvejen intet findes.

Med mulighederne for statsgymnasiets placering holdt åbne kan jeg tilsige mit partis saglige og velvillige medvirken til forslaget videre behandling i et udvalg og til opnåelse af et godt resultat for disse fjerne egne.

Jacob Pedersen: Den sociale og økonomiske udvikling, der har fundet sted i dette århundrede, har medført, at flere og flere hjem, et bredere udsnit af befolkningen, har kunnet skaffe mulighed for at lade deres børn få en udvidet undervisning, der slutter med en eksamen. Samtidig med at mulighederne herfor voksede, voksede også ønsket herom. Der er opstået en stigende lyst til en højere uddannelse, og når samfundet som følge af den tekniske udvikling samtidig kræver flere videnskabsmænd og teknikere, så kan det umiddelbart forstås, at vi står overfor en udvikling, der år for år må medføre et voksende pres på landets

gymnasieskoler. De såkaldte store årgange vil yderligere indenfor et kortere åremål forøge dette pres. Man regner således med en stigning i behovet for gymnasieplads på 25 pct. på længere sigt. Det skal nok vise sig ikke at være overvurderet.

Den for ikke så længe siden vedtagne lov om vederlagsfri undervisning og gratis skolemateriale i højere skoler har udbygget opstigningsmulighederne for alle uden hensyn til sociale og økonomiske forhold og vil yderligere bidrage til at øge presset på skolerne. Det kunne måske også nævnes ved denne lejlighed, og måske også som noget i denne forbindelse ikke uvæsentligt, at den højtærede undervisningsminister i efteråret fremsatte et lovforslag om gymnasieskolerne. Man bør være opmærksom på de forstærkede krav om mere plads indenfor vore gymnasieskoler, der således er opstået eller kan opstå af den ene eller den anden grund. Vor skolelovgivning kan nok for tiden give anledning til den største interesse fra befolkningens side. Mange forhold skal her undersøges og overvejes, og mange og forskelligartede er de veje, der åbner sig, og de midler, der må findes. Det høje ting vil også føle sit ansvar og sin pligt på disse vigtige områder, hvor lovgivningen skal danne grundlaget for opdragelsen og undervisningen af børn og unge og dermed være medbestemmende for den enkeltes personlige udvikling. Mit parti er med i arbejdet her med den største interesse og agtpågivenhed.

Det foreliggende lovforslag om et gymnasium i Aalborg er en naturlig følge af den udvikling, der har fundet sted. Et gammelt og velbegrunder ønske hos befolkningen i disse egne af landet søges nu realiseret, og det føles rimeligt og rigtigt, at den højtærede undervisningsminister nu i dette tilfælde, hvor det drejer sig om en statsskoles oprettelse, fremsætter et lovforslag fremfor kun at søge tilslutning fra finansudvalget.

Nordjylland må være i søgelyset ved denne lejlighed. Og det er velbegrunder at lægge endnu et statsgymnasium i Aalborg, der dækker et stort og tæt befolket område. Aalborg Katedralskole kan ikke udbygges eller ombygges yderligere. Man synes endog at have strakt sig vidt, hvad dette angår. Den almindelige pladsmangel forårsager, at der må oprettes vandreklasser, og at faglokalerne må benyttes udover den alminde-